

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כותל חצר שנפל - מחייבין אותו לבנותו עד ארבע אמות בחזקת שנתן, עד שיביא ראיה שלא נתן. מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו.												■
סמך לו כותל אחר, אע"פ שלא נתן עליו את התקרה - מגלגלין עליו את הכל בחזקת שלא נתן, עד שיביא ראיה שנתן.												■ ■
הקובע זמן לחבירו, ואמר לו פרעתיך בתוך זמני - אינו נאמן, ולואי שיפרע בזמנו.	ריש לקיש:											■ ◆
עביד איניש דפרע בגו זימניה, זימנין דמתרמו ליה זזוי, אמר: איזיל איפרעיה כי היכי דלא ליטרדן.	אביי ורבא:											◆ ■ ◇
בחזקת שנתן, עד שיביא ראיה שלא נתן	נתן:											■ ? ◇
היכי דמי?												■ ?
אילימא דאמר ליה: פרעתיך בזמני, פשיטא, בחזקת שנתן												■ ?
אלא לאו דאמר ליה: פרעתיך בתוך זמני,												■ ?
אלמא עביד איניש דפרעיה בתוך זמניה												■ ?
שאני הכא, דכל שפא ושפא זימניה הוא.												!
בחזקת שלא נתן, עד שיביא ראיה שנתן	ת"ש:											■ ? ◇
היכי דמי?												■ ?
אילימא דאמר ליה: פרעתיך בזמני, אמאי לא?												■ ?
אלא לאו דאמר ליה: פרעתיך בתוך זמני,												■ ?
אלמא לא עביד איניש דפרע בגו זימניה												■ ?
שאני הכא, דאמר: מי יימר דמחייבו לי רבנן.												!
עבדי כאביי ורבא.	רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע:											■ ◆
עבד כר"ל.	מר בר רב אשי:											■ ◆
והלכתא כר"ל, ואפילו מיתמי												■ ◇
ואע"ג דאמר מר: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה, חזקה לא עביד איניש דפרע בגו זימניה.												■ ◇
תבעו לאחר זמן, ואמר לו פרעתיך בתוך זמני, מהו? מי אמרינן: במקום חזקה אמרינן מה לי לשקר, דילמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר?	איבעיא להו:											■
בחזקת שנתן, עד שיביא ראיה שלא נתן	ת"ש:											■ ! ◇
היכי דמי?												■ !
אילימא שתבעו לאחר זמן, ואמר לו: פרעתיך בזמני,												! !
פשיטא												■ ? !
אלא לאו דאמר ליה: פרעתיך בתוך זמני,												! !
אלמא אפילו במקום חזקה אמרי' מה לי לשקר.												■ !
שאני הכא, דכל שפא ושפא זימניה הוא.												■ ?
מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו סמך לו כותל אחר כו' עד שיביא ראיה שנתן	ת"ש:											■ ! ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היכי דמי?												!	⋄
אילימא שתבעו לאחר זמני, ואמר לו: פרעתוך בזמני												!	!
אמאי לא?												⚡	!
אלא לאו דאמר: פרעתוך בתוך זמני												!	!
אלמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר.												■	!
שאני הכא, דאמר: מי יזמר דמחייבי לי רבנן.												⚡	
מנה לי בידך, אמר לו: הין, למחר אמר לו: תנהו לי, אם אמר נתתיו לך - פטור אין לך בידי - חייב	רב אחא בריה דרבא לרב אשי- ת"ש:											!	⋄
מאי לאו נתתיו לך - דא"ל: פרעתוך בזמני, אין לך בידי - דא"ל: פרעתוך בתוך זמני, וקתני: חייב, אלמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר.												!	■
לא, מאי אין לך בידי? לא היו דברים מעולם,												⚡	
כל האומר לא לית, כאומר לא פרעתי דמי.	דאמר מר:											⚡	■
סמך לו כותל אחר - מגלגלין עליו את הכל כו'.													■
סמך לפלגא סמך לכולה	רב הונא:											⋄	■
למאי דסמך - סמך, למאי דלא סמך - לא סמך.	ורב נחמן אמר:											⋄	■
ומודה רב הונא בקרנא ולפתא.													■
ומודה ר"נ באפריזא ובקבעתא דכשורי.													■
בי כוי לא הוי חזקה, ואע"ג דעבד ליה הימלט, דא"ל: אמינא לכי פייסת לי לא ליתרע אשיתאי.	רב הונא:												■
אחזיק להורדי לא אחזיק לכשורי, לכשורי - אחזיק להורדי	ר"נ:											⋄	■
אחזיק להורדי אחזיק לכשורי.	רב יוסף:											⋄	■
אחזיק להורדי אחזיק לכשורי, לכשורי - אחזיק להורדי.	א"ד, אמר רב נחמן:												■
אחזיק לנטפי אחזיק לשפכי, אחזיק לשפכי לא אחזיק לנטפי	רב נחמן:											⋄	■
אפילו אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי.	ורב יוסף אמר:											⋄	■
אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי, לנטפי - אחזיק לשפכי, אבל לצריפא דאורבני לא	א"ד, אמר רב נחמן:											⋄	■
אפ"ל צריפא דאורבני.	רב יוסף:											⋄	■
עבד רב יוסף עובדא בצריפא דאורבני.												○	
המשכיר בית לחבירו בבירה גדולה, משתמש בזיויה ובכתליה עד ד' אמות, ובעובי הכותל במקום שנהגו, אבל בתרביץ אפדני לא	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											⋄	■
אפילו בתרביץ אפדני, אבל רחבה שאחורי הבתים לא	ורב נחמן דידיה:											⋄	■
אפילו רחבה שאחורי הבתים.	ורבא											⋄	■
האי כשורא דמטללתא - עד תלתין יומין לא הוי חזקה, בתר תלתין יומין הוי חזקה ואי סוכה דמצוה היא - עד שבעה יומין לא הוי חזקה, בתר שבעה יומין הוי חזקה ואי חבריה בטינא, לאלתר הוי חזקה.	רבינא:											⋄	■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
שני בתים בשני צדי רשות הרבים - זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו, זה שלא כנגד זה ומעדיף.	אביי:												◊
מאי איריא ברשות הרבים? אפילו רשות היחיד נמ?													◊
רשות הרבים איצטריכא ליה, מהו דתימא נימא ליה: סוף סוף הא בעית לאצטנועי מבני רשות הרבים, קמ"ל דא"ל: רבים - ביממא חזו לי, בליליא לא חזו לי, את בין ביממא בין בליליא חזית לי													!
א"נ, רבים - כי קאימנא חזו לי, כי יתיבנא לא חזו לי, את חזית לי בין כי קאימנא בין כי יתיבנא רבים - כי מעיינו חזו לי, כי לא מעיינו לא חזו לי, את ממילא נמי חזית לי.													!
זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו, זה שלא כנגד זה ומעדיף.	אמר מר:												◊
פשיטא													◊
לא צריכא, דקדים חד מנייהו ועבד, מהו דתימא נימא ליה אידך: שקול אוזינקא ועבדיה את כוליה, קמ"ל דא"ל: את מ"ט לא עבדת? משום דמיתרע אשיתך, אנא נמי מיתרע ליה אשיתאי.													!
גג הסמוך לחצר חבירו - עושה לו מעקה גבוה ד' אמות, אבל בין גג לגג לא	ר"נ אמר שמואל:												◊
אינו זקוק לד"א, אבל זקוק למחיצת עשרה.	ור"נ דידיה:												◊
למאי? אי ליהוק ראייה, ארבע אמות בעינן אי לנתפס עליו כגג, במסיפס בעלמא סגי אי לגדיים וטלאים, בכדי שלא יודקר בבת ראש סגי													?
לעולם לנתפס עליו כגג, במסיפס מצי משתמיט ליה, [אמר: ממצורי קממצירנא,] במחיצת עשרה לא מצי משתמיט ליה.													!
אם היה חצרו למעלה מגגו של חבירו - אין נזקקין לו מאי לאו אין נזקקין לו כלל	מיתבי:												?
לא, אין נזקקין לד' אמות, אבל נזקקין למחיצת עשרה.													■
שתי חצרות זו למעלה מזו - תחתון בונה מכנגדו ועולה, ועליון בונה מכנגדו ועולה	איתמר: רב הונא:												◊
עליון מסייע מלמטה ובונה.	רב חסדא:												◊
שתי חצרות זו למעלה מזו, לא יאמר העליון הריני בונה מכנגדי ועולה, אלא מסייע מלמטה ובונה, ואם היתה חצרו למעלה מגגו של חבירו - אינו זקוק לו.	תניא כוותיה דרב חסדא:												■
הנהו בי תרי דהוו דיירי, חד הוה דייר עילאי וחד הוה דייר תתאי, איתבר תתאי,													◊
תא ונבנייה,	א"ל תתאי לעילאי:												○
אנא שפיר קא דאירנא.	א"ל:												○
איתסריה אנא ואבנייה,	א"ל:												○
לית לי דוכתא למידר בה.	אמר:												○
אנא אוגר לך דוכתא,	א"ל:												○
לא טרחנא.	[א"ל]:												○
לא קא מתדר לי	[א"ל]:												○
שוף אכריסך ועול ושוף אכריסך ופוק.	א"ל:												○
בדינא קא מעכב.	רב חמא:												◊
והני מילי דלא מטו כשורי למטה מעשרה, אבל מטו כשורי למטה מעשרה, מצי א"ל: למטה מ' רשותא דידי הוא ולא משעבד לך.													◊
וה"מ דלא אתנו גבי הדדי, אבל אתנו גבי הדדי - סתרי ובנו.													◊
וכי אתנו בהדי הדדי עד כמה?													^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רומו כחצי ארכו וכחצי רחבו.	רבנן קמיה דרבה משמיה דמר זוטרא בריה דרב נחמן דאמר משמיה דר"נ כאותה ששנינו:											◇	ז.
לאו אמינא לכו: לא תיתלו ביה בוקי סריקי ברב נחמן?	אמר להו רבה:	■											ז.
כי דדירי אינשי.	הכי אמר ר"נ:	■	■									◇	ז.
וכמה?										^			ז.
כי היכי דעיילי איסוריתא דמחוא והדר.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◇	ז.
ההוא גברא דהוה בני אשיתא אחורי כווי דחבריה,												◇	ז.
קא מאפלת עלי,	אמר ליה:											○	ז.
סכרנא לך הכא ועבידנא לך כווי לעיל מאשיתאי.	א"ל:											○	ז.
קא מרעת ליה לאשיתאי,	א"ל:											○	ז.
סתרנא לך לאשיתך עד דוכתא דכווי, ובנינא לה ועבידנא לך כווי בבנינא לעיל מאשיתאי.	א"ל:											○	ז.
אשיתא מתתאה עתיקא ומלעיל חדתא לא קיימא ,	א"ל:											○	ז.
סתרנא לה עד לארעא, ובנינא לה ועבידנא לך כווי בגוה.	אמר ליה:											○	ז.
חדא אשיתא חדתא בכלויה ביתא עתיקא לא קיימא,	א"ל:											○	ז.
סתרנא לה לכוליה ביתא, ובנינא לך כווי בבנינא.	א"ל:											○	ז.
לית לי דוכתא למידר בה,	א"ל:											○	ז.
אגירנא לך דוכתא,	א"ל:											○	ז.
לא טרחנא.	א"ל:											○	ז.
בדין קא מעכב.	רב חמא:											◇	ז.
היינו הך, והא תו למה לי?												⚡	ז.
הא קמ"ל, דאע"ג דלא משתמש אלא תיבנא ובי ציבי בעלמא.												!	ז.
הנהו בי תרי אחי דפלגי בהדי הדדי, חד מטייה אספלידא וחד מטייה תרביצא,												◇	ז.
אזל ההוא דמטייה תרביצא וקא בני אשיתא אפומא דאספלידא.												○	ז.
קא מאפלת עלי,	א"ל:											○	ז.
בדידי קא בנינא.	א"ל:											○	ז.
בדין קאמר ליה.	רב חמא:											◇	ז.
שני אחין שחלקו, אחד מהן נטל שדה כרם ואחד מהן נטל שדה לבן - יש לו לבעל הכרם ד' אמות בשדה לבן, שעל מנת כן חלקו?	רבינא לרב אשי, מאי שנא מהא דתניא:											⚡	ז.
התם דעלו להדדי.	א"ל: [רב אשי]											!	ז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל הכא מאי? דלא עלו להדדי, וכי בשופטני עסקינו, דהאי שקיל אספלידא והאי שקיל תרביצא ולא עלו להדדי?												ז
נהי דעלו להדדי דמי ליבני כשורי והודרי, דמי אוירא לא עלו להדדי.	א"ל: [רב אשי]											ז
ולימא ליה: מעיקרא אספלידא פלגת לי, השתא משוית לי אידרונא												ז
שמא בעלמא פלג ליה,	רב שימי בר אשי:											ז
האומר בית כור עפר אני מוכר לך, אע"פ שאינו אלא לתך - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמיתקרי בית כור פרדס אני מוכר לך, אע"פ שאין בו רמונים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמיתקרי פרדס כרם אני מוכר לך, אע"פ שאין בו גפנים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא - דמיתקרי כרמא	מי לא תניא:											ז
מי דמי? התם מצי אמר ליה מוכר ללוקח: שמא זביני לך, הכא מצי א"ל: אדעתא דהכי פלגי, דדאינא ביה כי היכי דדרו אבהתן.												ז
נהרדעי לטעמיהו,	קשישא בריה דרב											ז
האחין שחלקו - אין להן לא דרך זה על זה, ולא חלונות זה על זה, ולא סולמות זה על זה, ולא אמת המים זה על זה, והוזהרו בהן שהלכות קבועות הן	דאמר ר"נ אמר שמואל:											ז
יש להן.	רב:											ז
ההוא שטרא דיתמי דנפיק עליה תברא,												ז
אגבויי לא מגבינן ליה ומיקרע לא קרעינן ליה אגבויי לא מגבינן ליה, דנפק תברא עליה מיקרע לא קרעינן ליה, דכי גדלי יתמי דילמא מייתו ראייה ומרעי ליה.	רב חמא:											ז
הלכתא מאי?	רב אחא בריה דרבא לרבינא:											ז
בכולהו הלכתא כרב חמא, לבר מתברא, דסהדי בשקרי לא מחזקינן.	א"ל: [רבינא]											ז
בהא נמי הלכתא כרב חמא, דאם איתא דתברא מעליא הוא - איבעי ליה לאפוקי בחיי אבוהון, ומדלא אפקיה, שמע מינה זיופי זיזיפיה.	מר זוטרא בריה דרב מרי:											ז
כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר	[רבנן]											ז
לא כל החצרות ראויות לבית שער.	רבן שמעון בן גמליאל:											ז
כופין אותו לבנות לעיר חומה ודלתים ובריח	[רבנן]											ז
לא כל העיירות ראויות לחומה.	רשב"ג:											ז
כמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר? י"ב חדש.												ז
קנה בה בית דירה - הרי הוא כאנשי העיר מיד.												ז
למימרא, דבית שער מעליותא היא, והא ההוא חסידא דהוה רגיל אליהו דהוה משתעי בהדיה, עבד בית שער ותו לא משתעי בהדיה												ז
לא קשיא: הא מגואי, הא מבראי.												ז
הא והא מבראי, ולא קשיא: הא דאית ליה דלת, הא דלית ליה דלת.	ואי בעית אימא:											ז
הא והא דאית ליה דלת, ולא קשיא: הא דאית ליה פותחת, הא דלית ליה פותחת.	אבע"א:											ז
הא והא דאית ליה פותחת, ולא קשיא: הא דפותחת דידיה מגואי, הא דפותחת דידיה מבראי.	אי בעית אימא:											ז
כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר.	[רבנן]											ז
לא כל חצרות ראויות לבית שער, אלא חצר הסמוכה לרשות הרבים - ראויה לבית שער, ושאינה סמוכה לרשות הרבים - אינה ראויה לבית שער.	תניא, רבן שמעון בן גמליאל:											ז
ורבנן?												ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator																															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת										
זימנין דדחקי בני רשות הרבים ועיילו ואתו.																							!	◇	ז:								
כופין אותו לבנות לעיר כו'. (ת"ר: כופין אותו לעשות לעיר דלתים ובריה:)	[ת"ק]																								◇	■	ז:						
לא כל העירות ראיות לחומה, אלא עיר הסמוכה לספר - ראויה לחומה, ושאינה סמוכה לספר - אינה ראויה לחומה.	ורבן שמעון בן גמליאל אומר:																									◇	◇	ז:					
ורבנן?																											?	ז:					
זימנין דמקרו ואתי גייסא.																											!	◇	ז:				
כשהן גובין, לפי נפשות גובין, או דילמא לפי שבח ממון גובין?	בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן:																											^	ז:				
לפי ממון גובין, ואלעזר בני, קבע בה מסמרות.	אמר ליה: [ר' יוחנן]																											!	◇	ז:			
כשהן גובין, לפי קירוב בתים הן גובין, או דילמא לפי ממון גובין?	איכא דאמרי, בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן:																												^	ז:			
לפי קירוב בתים הן גובין, ואלעזר בני, קבע בה מסמרות.	אמר ליה: [ר' יוחנן]																												!	◇	ז:		
רבי יהודה נשיאה רמא דשורא אדרבנן,	[ר' יהודה נשיאה]																												◇	○	◇	ז:	
רבנן לא צריכי נטירותא, דכתיב: (תהלים קל"ט) אספרם מחול ירבון,	ריש לקיש:																												◇	■	◇	ז:	
אספרם למאן?																														■	ז:		
אילמא לצדיקים דנפישו מחלא, השתא כולהו ישראל כתיב בהו: (בראשית כ"ב) כחול אשר על שפת הים, צדיקים עצמם מחול ירבון?																														■	ז:		
אלא הכי קאמר: אספרם למעשיהם של צדיקים - מחול ירבון, וק"ו: ומה חול שמועט - מגין על הים, מעשיהם של צדיקים שהם מרובים - לא כל שכן שמגינים עליהם.																														■	ז:		
(שיר השירים ח') אני חומה ושדי כמגדלות, אני חומה - זו תורה, ושדי כמגדלות - אלו ת"ח?	כי אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר ליה, מאי טעמא לא תימא ליה מהא:																													?	ז:		
(שיר השירים ח') אני חומה - זו כנסת ישראל, ושדי כמגדלות - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות.	ור"ל סבר לה כדדרש רבא:																													!	ת.		
רב נחמן בר רב חסדא רמא כרגא ארבנן,	[רב נחמן בר רב חסדא]																													◇	○	◇	ת.
עברת אדאורייתא ואדנביאי ואדכתובי.	א"ל רב נחמן בר יצחק:																													◇	■	◇	ת.
אדאורייתא, דכתיב: (דברים ל"ג) אף חובב עמים כל קדושו בידך, אמר משה לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אפילו בשעה שאתה מחבב עמים - כל קדושו יהיו בידך. והם תכו לרגלך -																															■	ת.	
אלו תלמידי חכמים, שמכתתים רגליהם מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה. ישא מדברותיך - לישא וליתן בדבורותיו של מקום.	תני רב יוסף:																													■	■	ת.	
אדנביאי, דכתיב: (הושע ח') גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך ושרים,																															■	ת.	
פסוק זה בלשון ארמית נאמר, אי תנו כולהו - עתה אקבצם, ואם מעט מהם - יחלו ממשא מלך ושרים.	עולא:																													■	■	ת.	
אדכתובי, דכתיב: (עזרא ז') מנדה בלו והלך לא שליט מרמא עליהם,																															■	ת.	
מנדה - זו מנת המלך, בלו - זו כסף גולגלתא, והלך - זו ארנונא.	ואמר רב יהודה:																													■	■	ת.	
רב פפא רמא כריא חדתא איתמי,	[רב פפא]																													○	◇	ת.	
ודילמא לא מדיויל	א"ל רב שישא בריה דרב אידי לרב פפא:																														?	ת.	
מישקל שקילנא מנייהו, אי מדיויל - מדיויל, ואי לא - מהדרנא לה ניהלייהו.	א"ל: [רב פפא]																														!	ת.	
הכל לאגלי גפא, אפילו מיתמי, אבל רבנן לא צריכי נטירותא הכל לכריא פתיא, אפי' מרבנן. ולא אמרן אלא דלא נפקי באכלוזא, אבל נפקי באכלוזא, רבנן לאו בני מיפק באכלוזא ניהו.	רב יהודה:																														■	◇	ת.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
רבי פתח אוצרות בשני בצורת, אמר: יכנסו בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי גמרא, בעלי הלכה, בעלי הגדה, אבל עמי הארץ אל יכנסו.													○	◇
דחק רבי יונתן בן עמרם ונכנס,													○	
אמר לו: רבי, פרנסני?													○	
אמר לו: בני, קרית?													○	
אמר לו: לאו.													○	
שנית?													○	
א"ל: לאו.													○	
אם כן, במה אפרנסך?													○	
[א"ל: פרנסני ככלב וכעורב,													○	
פרנסיה.													○	
בתר דנפק, יתיב רבי וקא מצטער ואמר: אוי לי שנתתי פתי לעם הארץ													○	
אמר לפניו ר' שמעון בר רבי: שמא יונתן בן עמרם תלמידך הוא, שאינו רוצה ליהנות מכבוד תורה מימיו? בדקו ואשכח.													○	
אמר רבי: יכנסו הכל.													○	◇
רבי לטעמיה, דאמר רבי: אין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ.													■	◇
כההוא דמי כלילא דשדו אטבריא, אתו לקמיה דרבי ואמרו ליה: ליתבו רבנן בהדן,													○	◇
אמר להו: לא.													○	
אמרו ליה: ערוקינן,													○	
[א"ל: ערוקו.													○	
עקרו פלגיהון, דליוה פלגא.													○	
אתו הנהו פלגא קמי דרבי, א"ל: ליתבו רבנן בהדן,													○	
אמרו להו: לא. ערוקינן,													○	
ערוקו.													○	
ערוקו כולהו, פש ההוא כובס, שדיוה אכובס. ערק כובס, פקע כלילא.													○	
ראיתם, שאין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ.	רבי:												■	
וכמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר וכו'.													■	<
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום, ולנה בתוכה והודחה עמהן - הן בסקילה וממונן פלט, ואם נשתהו שם שלשים יום - הן בסייף וממונן אבד	ורמינהו:												⚡	
לא קשיא: הא לבני מתא, הא ליתובי מתא	רבא:												!	
המודר הנאה מאנשי העיר, כל שנשתהא שם שנים עשר חדש - אסור ליהנות ממנו, פחות מכאן - מותר מיושבי העיר, כל שנשתהא שם שלשים יום - אסור ליהנות ממנו, פחות מכאן - מותר ליהנות ממנו.	כדתניא:												■	
ולכל מילי מי בעינן י"ב חדש?													⚡	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
והתניא:	שלושים יום - לתמחוי, שלשה חדשים - לקופה, ששה - לכסות, תשעה - לקבורה, שנים עשר - לפסי העיר												◊	ת.
ר' אסי אמר ר' יוחנן:	כי תנן נמי מתניתין שנים עשר חדש - לפסי העיר תנן.												◊	ת.
וא"ר אסי אמר ר' יוחנן:	הכל לפסי העיר ואפי' מיתמי, אבל רבנן לא, דרבנן לא צריכי נטירותא.												◊	ת.
רב פפא:	לשורא ולפרשאה ולטרוינא - אפילו מיתמי, אבל רבנן לא צריכי נטירותא.												■	ת.
[רב פפא]	כללא דמילתא: כל מילתא דאית להו הנאה מיניה - אפילו מיתמי.												◊	ת.
[רבה]	רבה רמא צדקה איתמי דבי בר מריון,												◊	ת.
א"ל אביי, והתני רב שמואל בר יהודה:	אין פוסקין צדקה על היתומים אפילו לפדיון שבויים												⋈	ת.
א"ל: [רבה]	אנא לאחשובינהו קא עבידנא.												!	ת.
איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא, שדרה ארנא דדינרי לקמיה דרב יוסף, אמרה: ליהוי למצוה רבה.													○	ת.
יתיב רב יוסף וקא מעיין בה,	מאי מצוה רבה?												^	ת.
א"ל אביי, מדתני רב שמואל בר יהודה:	אין פוסקין צדקה על היתומים אפילו לפדיון שבויים, שמע מינה: פדיון שבויים מצוה רבה היא.												!	ת.
רבא לרבה בר מרי:	מנא הא מילתא דאמור רבנן דפדיון שבויים מצוה רבה היא?												^	ת:
א"ל [רבה בר מרי]	דכתיב: (ירמיהו טו) והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר ה' אשר למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי,												!	ת:
ואמר רבי יוחנן:	כל המאוחר בפסוק זה קשה מחבירו.												■	ת:
הרב קשה ממות - אי בעית אימא: קרא, ואי בעית אימא: סברא אי בעית אימא סברא, האי קא מינוול והאי לא קא מינוול ואבע"א קרא (תהלים קט"ז) יקר בעיני ה' המותה לחסידיו.													■	ת:
רעב קשה מחרב - איבעית אימא סברא, האי קא מצטער והאי קא מצטער איבעית אימא קרא, (איכה ד') טובים היו חללי חרב מחללי רעב.													■	ת:
שבי [קשה מכולם], דכולהו איתנהו ביה.													■	ת:
תנו רבנן:	קופה של צדקה נגבית בשנים ומתחלקת בשלשה, נגבית בשנים - שאין עושים שררות על הצבור פחות משנים, ומתחלקת בשלשה - כדיני ממונותתמחוי נגבית בשלשה ומתחלקת בשלשה, שגבויה וחלוקה שוים												◊	ת:
תמחוי - בכל יום, קופה - מערב שבת לערב שבת,													■	ת:
תמחוי - לעניי עולם, קופה - לעניי העיר													■	ת:
ורשאים בני העיר לעשות קופה תמחוי ותמחוי קופה, ולשנותה לכל מה שירצו													■	ת:
ורשאים בני העיר להתנות על המדות ועל השערים, ועל שכר פועלים, ולהסיע על קיצתן.													■	ת:
אמר מר:	אין עושין שררות על הצבור פחות משנים.												■	ת:
מנא הני מילי?													^	ת:
רב נחמן	אמר קרא: (שמות כ"ח) והם יקחו את הזהב וגו'.												!	ת:
שררות הוא דלא עבדי, הא הימוני מהימן,													■	ת:
מסיע ליה לרבי חנינא, דאמר רבי חנינא:	מעשה ומינה רבי שני אחין על הקופה.												■	ת:
מאי שררותא?													^	ת:
דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:	לפי שממשכנין על הצדקה ואפילו בע"ש.												!	ת:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איני? והא כתיב: (ירמיהו ל') ופקדתי על כל לוחציו,												ז	ת:
ואפ' על גבאי צדקה	ואמר ר' יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:											ז	ת:
לא קשיא: הא דאמיד, הא דלא אמיד												!	ת:
כי הא דרבא אכפיה לרב נתן בר אמי, ושקיל מיניה ארבע מאה זוזי לצדקה.												!	ת:
(דניאל י"ב) והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע וגו' (המשכילים יזהירו כוזהר הרקיע) זה דין שדן דין אמת לאמתו,	[ת"ק]											◆ ■ ◇	ת:
(דניאל י"ב) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד - אלו גבאי צדקה.												■ ◇	ת:
המשכילים יזהירו כוזהר הרקיע - זה דין שדן דין אמת לאמתו וגבאי צדקה, ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות.	במתניתא תנא:											◆ ■ ◇	ת:
כגון מאן?												?	ת:
כגון רב שמואל בר שילת.	רב											!	ת:
דרב אשכחיה לרב שמואל בר שילת דהוה קאי בגינתא, א"ל: שבקתיה להימנותך?												○	ת:
אמר ליה: הא תליסר שנין דלא חזיא לי, והשתא נמי דעתאי עלויהו:												○	ת:
ורבנן מאי?												^	ת:
(שופטים ה') ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.	רבינא:											!	ת:
גבאי צדקה אינן רשאי לפרוש זה מזה, אבל פורש זה לשער וזה לחנות מצא מעות בשוק - לא יתנם בתוך כיסו, אלא נותנן לתוך ארנקי של צדקה, ולכשיבא לביתו יטלם כיוצא בו, היה נושה בחבירו מנה ופרעו בשוק - לא יתנו לתוך כיסו, אלא נותנן לתוך ארנקי של צדקה, ולכשיבא לביתו יטלם.	ת"ר:											■ ◇	ת:
גבאי צדקה שאין להם עניים לחלק - פורטין לאחריים ואין פורטין לעצמן גבאי תמחוי שאין להם עניים לחלק - מוכרין לאחריים ואין מוכרין לעצמן מעות של צדקה אין מונין אותן שתיים, אלא אחת אחת.	תנו רבנן:											■ ◇	ת:
מריש לא הוה יתיב מר אציפי דבי כנישתא, כיון דשמעה להא דתניא: ולשנותה לכל מה שירצו, הוה יתיב.	אביי:											■	ת:
מריש הוה עביד מר תרי כסי, חד לעני דעלמא וחד לעני דמתא, כיון דשמעה להא דאמר ליה שמואל לרב תחילתא בר אבדימי: עביד חד כיסא ואתני עלה, איהו נמי עבד חד כיסא ואתני עלה.	אביי:											■	ת:
אנא אתנוי נמי לא צריכנא, דכל דקא אתי אדעתא ידידי אתי, ולמאן דבעינא יהיבנא ליה.	רב אשי:											■	ב.
הנהו בו תרי טבחי דעביד עניינא בהדי הדדי, דכל מאן דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למשכיה. אזל חד מנייהו עבד ביומא דחבריה, קרעו למשכיה אתו לקמיה דרבא.												○	ט.
חייבינהו רבא לשלומי.												■	ט.
ולהסיע על קיצתם	איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא:											ז	ט.
לא אהדר ליה רבא.												○	ט.
שפיר עבד דלא אהדר ליה מידי, ה"מ היכא דליכא אדם חשוב, אבל היכא דאיכא אדם חשוב - לאו כל כמיניהו דמתנו.	רב פפא:											!	ט.
אין מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה, ולא בהקדש עם הגוברין, ואע"פ שאין ראייה לדבר - זכר לדבר, שנאמר: (מלכים ב' י"ג) ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי המלאכה כי באמונה הם עושים.	ת"ר:											■ ◇	ט.
אע"פ שיש לו לאדם גזבר נאמן בתוך ביתו - יצור וימנה, שנאמר: (מלכים ב' י"ג) ויצורו וימנו.	רבי אלעזר:											■ ◇	ט.
בודקין למזונות ואין בודקין לכסות	רב הונא:											◆ ■ ◇	ט.
אי בעית אימא: קרא, ואי בעית אימא: סברא. אב"א סברא, האי קא מבזי והאי קא מבזי אי בעית אימא קרא (ישעיהו נח) הלא פרוש לרעב לחמך בשי"ן כתיב, פרוש והדר הב ליה, והתם כתיב: (ישעיהו נח) כי תראה ערום וכסיתו, כי תראה לאלתר.												■	ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בודקין לכסות ואין בודקין למוזנות	רב יהודה:									◆	■	◇		
אי בעית אימא: סברא, ואי בעית אימא: קרא. אי בעית אימא סברא, האי קמצערא ליה והאי לא קמצערא ליה אי בעית אימא קרא, הכא כתיב: הלא פרוס לרעב לחמך - פרוס לאלתר, וכדקרינן, והתם כתיב: כי תראה ערום וכסיתו - כשיראה לך.											■	ט.		
אמר כסוני - בודקין אחריו, פרנסוני - אין בודקין.	תניא כוותיה דרב יהודה:										■	ט.		
אין פוחתין לעני העובר ממקום למקום מכר בפונדיון, מארבע סאין בסלע לך - נותנין לו פרנסת לינה.	תנן התם:										■	◇	ט.	
מאי פרנסת לינה?											^	ט.		
פוריא ובי סדיא.	רב פפא:										!	ט.		
שבת - נותנין לו מזון שלש סעודות.											■	ט.		
אם היה מחזיר על הפתחים - אין נזקקין לו.	תנא:										■	◇	ט.	
ההוא עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא, לא מזדקיק ליה.											○	ט.		
אי מר לא מזדקיק ליה, אינש אחרינא לא מזדקיק ליה, לימות ליה?	רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא										○	ט.		
אם היה עני המחזיר על הפתחים - אין נזקקין לו	א"ל [רב פפא] והא תניא:										ז	ט.		
אין נזקקין לו למתנה מרובה, אבל נזקקין - לו למתנה מועטת.	א"ל: [רב סמא]										!	◇	ט.	
לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישית השקל בשנה, שנא: (נחמיה י') והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית השקל בשנה לעבודת בית אלהינו.	רב אסי:										■	◇	ט.	
שקולה צדקה כנגד כל המצות, שנאמר: והעמדנו עלינו מצות וגו', מצוה אין כתיב כאן אלא מצות.	ואמר רב אסי:										■	◇	ט.	
(סימן: גדול מקדש משה)												◇	ט.	
גדול המעשה יותר מן העושה, שנאמר: (ישעיהו ל"ב) והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם,	א"ר אלעזר:										■	◇	ט.	
זכה - הלא פרוש לרעב לחמך, לא זכה - ועניים מרודים תביא בית.											■	◇	ט.	
אמר להו רבא לבני מחווא: במטותא מנייכו, עושו בהדי הדדי, כי היכי דליהוי לכו שלמא במלכותא.											○	ט.		
בזמן שבהמ"ק קיים, אדם שוקל שקלו ומתכפר לו, עכשיו שאין בהמ"ק קיים, אם עושין צדקה - מוטב, ואם לאו - באין עובדי כוכבים ונטלין בזרוע, ואעפ"כ נחשב להן לצדקה, שנא: (ישעיהו ס') ונוגשיך צדקה.	וא"ר אלעזר:										■	◇	ט.	
מאי דכתיב: (ישעיהו נ"ט) וילבש צדקה כשריון? לומר לך, מה שריון זה - כל קליפה וקליפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה - כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.	אמר רבא: האי מילתא אישתעי לי עולא משגש ארחתיה דאימיה משמיה דר' אלעזר										◆	■	◇	ט:
(ישעיהו סד) וכבגד עדים כל צדקותינו, מה בגד זה - כל נימא ונימא מצטרפת לבגד גדול, אף צדקה - כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.	רבי חנינא אמר, מהכא:										◆	■	◇	ט:
אמאי קרו ליה עולא משגש ארחתיה דאימיה?												^	◇	ט:
מנין למצורע בימי ספורו שמתמא אדם?	דבעא מיניה רב אחדבוי בר אמי מרב ששת:										^	!	◇	ט:
הואיל ומטמא בגדים מטמא אדם.	אמר לו: [רב ששת]										!	!	ט:	
דילמא טומאה בחבורים שאני, דהא הסיט נבילה דמטמא בגדים ואינו מטמא אדם	א"ל: [רב אחדבוי]										ז	!	ט:	
ואלא שרץ דמטמא אדם מנגל? לאו משום דמטמא בגדים	א"ל: [רב ששת]										!	!	ט:	
שרץ בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כ"ב) או איש אשר יגע בכל שרץ.	א"ל: [רב אחדבוי]										ז	!	ט:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא שכבת זרע דמטמא אדם מנלן? לאו משום דהואיל ומטמא בגדים מטמא אדם	א"ל: [רב ששת]									!	!	ט:
שכבת זרע נמי בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כ"ב) או איש - לרבות את הנוגע,	א"ל: [רב אחדבוי]									¿	!	ט:
אהדר ליה בבדיחותא.										o	!	ט:
חלש דעתיה דרב ששת,										o	!	ט:
אישתיק רב אחדבוי בר אמי ואתיקר תלמודיה.										o	!	ט:
אתיא אימיה וקא בכיא קמיה, צווחה צווחה ולא אשגח בה. אמרה ליה: חזי להני חדיי דמצית מינייהן בעא רחמי עליה ואיתסי.										o	!	ט:
ודאתאן עלה, מנא לן?											^	ט:
נאמר כבוס בגדים בימי ספורו, ונאמר כבוס בגדים בימי חלוטו - מה להלן מטמא אדם, אף כאן מטמא אדם.	כדתניא, ר"ש בן יוחי אומר:										!	ט:
גדול העושה צדקה בסתר יותר ממשה רבינו, דאילו במשה רבינו כתיב: (דברים ט') כי יגורתי מפני האף והחמה, ואילו בעושה צדקה כתיב: (משלי כ"א) מתן בסתר יכפה אף [ושחד בחיק חמה עזה].	רבי אלעזר:										◆ ■ ◊	ט:
אף כופה, חמה אינו כופה, שנא': ושחד בחיק חמה עזה, אע"פ ששוחד בחיק - חמה עזה.	ופליגא דרבי יצחק, דאמר ר' יצחק:										◆ ■ ◊	ט:
כל דיין שנוטל שחד - מביא חמה עזה לעולם, [שנאמר: ושחד בחיק וגו'].	איכא דאמרי, א"ר יצחק:										◆ ■ ◊	ט:
כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפייסו בדברים - מתברך בי"א ברכות.	ואמר רב יצחק:										■ ◊	ט:
הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, דכתיב: (ישעיהו נ"ח) הלא פרוש וגו' ועניים מרודים תביא בית (וגו') כי תראה ערום וגו'											■	ט:
והמפייסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות, שנאמר: (ישעיהו נ"ח) ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים, ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך וגו', ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור דור תקומם וגו'.											■	ט:
מאי דכתיב: (משלי כ"א) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד? משום דרודף צדקה ימצא צדקה? אלא לומר לך: כל הרודף אחר צדקה - הקדוש ברוך הוא ממציא לו מעות ועושה בהן צדקה.	ואמר רבי יצחק:										◆ ■ ◊	ט:
הקדוש ברוך הוא ממציא לו בני אדם המהוגנים לעשות להן צדקה, כדי לקבל עליהם שכרו.	רב נחמן בר יצחק:										◆ ■ ◊	ט:
לאפוקי מאי?											^	ט:
לאפוקי מדדרש רבה											!	ט:
מאי דכתיב: (ירמיהו י"ח) ויהיו מוכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם? אמר ירמיה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, [אפילו] בשעה שכופין את יצרן ומבקשין לעשות צדקה לפניך, הכשילם בבני אדם שאינן מהוגגין, כדי שלא יקבלו עליהן שכר.	דדרש רבה:										■ !	ט:
כל הרגיל לעשות צדקה - זוכה היין לו בנים בעלי חכמה, בעלי עושר, בעלי אגדה.	רבי יהושע בן לוי:										■ ◊	ט:
בעלי חכמה, דכתיב: ימצא חיים בעלי עושר, דכתיב: צדקה בעלי אגדה, דכתיב: וכבוד, כתיב הכא וכבוד, וכתיב התם (משלי ג') כבוד חכמים ינחלו.											■	ט:
יש לו לבעל הדין להשיבך ולומר לך: אם אלהיכם אוהב עניים הוא, מפני מה אינו מפרנסן? אמר לו: כדי שניצול אנו בהן מדינה של גיהנם.	תניא: היה רבי מאיר אומר:										■ ◊	י
וזה שאלה שאל טורנוסרופוס הרשע את ר"ע: אם אלהיכם אוהב עניים הוא, מפני מה אינו מפרנסם?											o ◊	י
א"ל: כדי שניצול אנו בהן מדינה של גיהנם.											o	י
א"ל: [אדרבה,] זו שמחייבתן לגיהנם אמשול לך משל, למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שכעס על עבדו וחבשו בבית האסורין, וצוה עליו שלא להאכילו ושלא להשקותו, והלך אדם אחד והאכילו והשקהו, כששמע המלך לא כעס עליו? ואתם קרוין עבדים, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי לי בני ישראל עבדים אמר לו ר"ע: אמשול לך משל, למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שכעס על בנו וחבשו בבית האסורין, וצוה עליו שלא להאכילו ושלא להשקותו, והלך אדם אחד והאכילו והשקהו, כששמע המלך לא דורון משגך לז' ואנן קרוין בנים, דכתיב: (דברים י"ד) בנים אתם לה' אלהיכם.											o	י
אמר לו: אתם קרוים בנים וקרוין עבדים, בזמן שאתם עושין רצונו של מקום אתם קרוין בנים, ובזמן שאין אתם עושין רצונו של מקום אתם קרוין עבדים, ועכשיו אין אתם עושים רצונו של מקום											o ◊	י

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement- מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
אמר לו, הרי הוא אומר: (ישעיהו נח) הלא פרוס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית, אימתי עניים מרודים תביא בית? האיזנא, וקאמר: הלא פרוס לרעב לחמך.																					○	◇	
כשם שמוזנותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, כך חסרונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, זכה - הלא פרוס לרעב לחמך, לא זכה - ועניים מרודים תביא בית.	דרש ר"י ברבי שלום:																				■	◇	
כי הא דבני אחתיה דרבין יוחנן בן זכאי חזא להו בחילמא דבעו למיחסר שבע מאה דינרי, עשינהו, שקל מינייהו לצדקה, פוש גבייהו שיבסר דינרי. כי מטא מעלי יומא דכיפורי, שדור דבי קיסר נקטינהו. אמר להו רבן יוחנן בן זכאי: לא תדהלון, שיבסר דינרי גבייכו שקלינהו מינייכו.																					○		
אמרי ליה: מנא ידעת?																					○		
אמר להו: הלמא חזאי לכו.																					○		
א"ל: ואמאי לא אמרת לן [דנתיבניהו?]																					○		
אמר להו: אמינא, כי היכי דתעבדו מצוה לשמה.																					○		
רב פפא הוה סליק בדרגא, אישתמיט כרעיה בעי למיפל, אמר: השתא כן איחיב מאן דסני לן, כמחללי שבתות וכעובדי עבודת כוכבים.																					○		
א"ל חייא רב בר מדפתי לרב פפא: שמא עני בא לידך ולא פרנסתן																					○		
כל המעלים עיניו מן הצדקה - כאילו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא: (דברים ט"ו) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל, וכתוב התם: (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל, מה להלן עבודת כוכבים, אף כאן עבודת כוכבים.	דתניא, רבי יהושע בן קרחה:																				■	○	■
כל צדקה וחסד שישאל עושיה בעולם הזה, שלום גדול ופרקליטין גדולין בין ישראל לאביהן שבשמים, שנאמר: (ירמיהו ט"ו) כה אמר ה' אל תבא בית מרוח ואל תלך לספוד ואל תנוד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה [וגו' את] החסד ואת הרחמים, חסד - זו גמילות חסדים, רחמים - זו צדקה.	תניא, א"ר אלעזר בר' יוסי:																				■	◇	
גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, שנאמר: (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות.	תניא, ר"י:																				■	◇	
הוא היה אומר, עשרה דברים קשים נבראו בעולם: הר קשה - ברזל מחתכו, ברזל קשה - אור מפעפעו, אור קשה - מים מכבין אותו, מים קשים - עבים סובלים אותו, עבים קשים - רוח מפזרתן, רוח קשה - גוף סובלו, גוף קשה - פחד שוברו, פחד קשה - יין מפיגו, יין קשה - שינה מפכחתו, ומיתה קשה מכולם - [וצדקה מצלת מן המיתה]. דכתיב: (משלי י') וצדקה תציל ממות.	[ר"י]																				■	◇	
בוא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם, אדם מביא דורון גדול למלך - ספק מקבלין אותו הימנו, ספק אין מקבלין אותו הימנו, [ואם תמצא לומר מקבליים אותו ממנו] - ספק רואה פני המלך, ספק אינו רואה פני המלך והקדוש ברוך הוא אינו כן, אדם נותן פרוטה לעני - זוכה ומקבל פני שכינה, שנאמר: (תהלים י"ז) אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך.	דרש רבי דוסתאי ברבי ינאי:																				■	◇	
רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, אמר, דכתיב: אני בצדק אחזה פניך.	[רבי אלעזר]																				○		
מאי אשבעה בהקיץ תמונתך?																					^		
אלו תלמידי חכמים שמנדידין שינה מעיניהם בעולם הזה, והקב"ה משיבען מזיו השכינה לעולם הבא.	רב נחמן בר יצחק																				!		
מאי דכתיב: (משלי י"ט) מלוה ה' חונן דל? אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, כביכול, עבד לווה לאיש מלוה.	א"ר יוחנן																				■	◇	
כתיב: (משלי י"א) לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות, וכתוב: (משלי י') לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות, שתי צדקות הללו למה? אחת שמצילתו ממיתה משונה, ואחת שמצילתו מדינה של גיהנם	ר חייא בר אבא, רבי יוחנן																				■	◇	
ואי זו היא שמצילתו מדינה של גיהנם?																					^	◇	
ההוא דכתיב ביה עברה, דכתיב: (צפניה א') יום עברה היום ההוא																					!	◇	
ואי זו היא שמצילתו ממיתה משונה?																					^	◇	
נותנה ואינו יודע למי נותנה, נוטלה ואינו יודע ממי נוטלה.																					!	◇	
נותנה ואינו יודע למי נותנה, לאפוקי מדמר עוקבא נוטלה ואינו יודע ממי נוטלה, לאפוקי מדרבי אבא.																					■	!	
ואלא היכי לעיבד?																					?		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ליתבי לארנקי של צדקה.												!
מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים?	מיתבי:											!
יפזר מעותיו לעניים	ר"א:											!
ישמח אשתו לדבר מצוה	ר' יהושע:											!
לא יתן אדם פרוטה לארנקי של צדקה אלא א"כ ממונה עליה כר' חנניא בן תרדיון	ר' אליעזר בן יעקב:											!
כי קא אמרינן - דמני עליה כר' חנניא בן תרדיון.												!
אמר משה לפני הקב"ה: רבש"ע, במה תרום קרן ישראל? אמר לו: בכי תשא.	א"ר אבהו:											!
שאלו את שלמה בן דוד: עד היכן כחה של צדקה? אמר להן, צאו וראו מה פירש דוד אבא: (תהלים קי"ב) פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד.	וא"ר אבהו:											!
מהכא: (ישעיהו ל"ג) הוא מרומים ישכון מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים, מה טעם מרומים ישכון מצדות סלעים משגבו? משום דלחמו נתן ומימיו נאמנים.	רבי אבא:											!
שאלו את שלמה: איזהו בן העולם הבא? אמר להם: כל (ישעיהו כ"ד) שכנגד זקניו כבוד.	וא"ר אבהו:											!
כי הא דיוסף בריה דר' יהושע חלש, אינגיד.												!
א"ל אבהו: מאי חזית?												!
א"ל: עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה.												!
א"ל: עולם ברור ראיתי. ואנן היכי חזיתין?												!
[א"ל:] כי היכי דחשבינן הכא חשבינן התם, ושמעתי שהיו אומרים: אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו, ושמעתי שהיו אומרים: הרוגי מלכות - אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן.												!
מאן נינהו? אילימא ר"ע וחבריו, משום הרוגי מלכות ותו לא? פשיטא, בלאו הכי נמי?												!
אלא הרוגי לוד.												!
בני, מהו שאמר הכתוב (משלי י"ד) צדקה תרוםם גוי וחסד לאומים חטאת?	תניא, אמר להן רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו:											!
צדקה תרוםם גוי - אלו ישראל, דכתיב: (שמואל ב' ז') ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, וחסד לאומים חטאת - כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן, שאינם עושין אלא להתגדל בו, כמו שנאמר: (עזרא ו') די להוון מהקרבין ניהוחין לאלהה שמיא ומצליין לחיי מלכא ובנוהי.	נענה רבי אליעזר ואמר:											!
ודעביד הכי לאו צדקה גמורה היא?												!
האומר סלע זה לצדקה בשביל שיחיו בני, ובשביל שאזכה לעולם הבא - הרי זה צדיק גמור	והתניא:											!
לא קשיא: כאן בישראל, כאן בעובד כוכבים.												!
צדקה תרוםם גוי - אלו ישראל, דכתיב: ומי כעמך ישראל גוי אחד, וחסד לאומים חטאת - כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן, שאין עושין אלא כדי שתמשך מלכותן, שנאמר: (דניאל ד') להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועויתך במיחן עניין הן תהוי ארכא לשלותיך וגו'.	נענה רבי יהושע ואמר:											!
צדקה תרוםם גוי - אלו ישראל, דכתיב: ומי כעמך ישראל [וגו']. וחסד לאומים חטאת - כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן, שאין עושין אלא להתיהר בו, וכל המתיהר נופל בגיהנם, שנאמר: (משלי כ"א) זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: (צפניה א') יום עברה היום ההוא.	נענה רבן גמליאל ואמר:											!
עדיין אנו צריכין למודעי.	אמר רבן גמליאל:											!
צדקה תרוםם גוי - אלו ישראל, דכתיב: ומי כעמך ישראל גוי אחד, וחסד לאומים חטאת - כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן, שאין עושין אלא להרף אותנו בו, שנאמר: (ירמיהו מ') ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חטאתם לה' ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה.	רבי אליעזר המודעי ואמר:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צדקה תרומם גוי וחסד - לישראל, ולאומים - חטאת.	נענה רבי נחוניא בן הקנה ואמר:										!	◇
נראין דברי רבי נחוניא בן הקנה מדברי ומדברייכם, לפי שהוא נותן צדקה וחסד לישראל, ולעכו"ם חטאת.	אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו:										■	◇
מכלל דהוא נמי אמר, מאי היא?											^	
כשם שהחטאת מכפרת על ישראל, כך צדקה מכפרת על אומות העולם.	דתניא, אמר להם רבן יוחנן בן זכאי:										!	
איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא, שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו שדרינהו קמיה דרבא, וקבלינהו משום שלום מלכות.												○ ◇
שמע רבי אמי איקפד, אמר: לית ליה (ישעיהו כ"ז) ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה?	[רבי אמי]											■ ◇
ורבא?												?
משום שלום מלכות.												!
ורבי אמי נמי משום שלום מלכות?												?
דאיבעי ליה למפלגינהו לעניי עובדי כוכבים.												! ◇
ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יהבינהו, ור' אמי דאיכפד הוא דלא סיימוה קמיה.												○
אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממונה על קופה של צדקה, פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצורת, אמרה לו: רבי, פרנסני אמר לה: העבודה, שאין בקופה של צדקה כלום אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני, הרי אשה ושבעה בניה מתים עמד ופרנסה משלך.	תניא:											■ ○ ◇
לימם דזלה דנסה למוות אמר דמלאכי השרת לפני הקב"ה ויש ע, אוה אמרת: כל המקיים נפש אחת מישראל - כאילו קיים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו?												○ ◇
הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו.	תנא:											■ ○
מעשה במונבו המלך שבזכו אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצורת, וחרבו עליו אחיו ובית אביו ואמרו לו: אבותיך גנזו והוסיפו על של אבותם, ואתה מבזבזם	ת"ר:											■ ○ ◇
אמר להם: אבותי גנזו למטה, ואני גנזתי למעלה, שנאמר: (תהלים פ"ה) אמת מארץ תצמח וצדק משמים בשקף												○ ◇
אבותי גנזו במקום שהיד שולטת בו, ואני גנזתי במקום שאין היד שולטת בו, שנאמר: (תהלים פ"ט) צדק ומשפט מכון כסאך												○
אבותי גנזו דבר שאין עושה פירות, ואני גנזתי דבר שעושה פירות, שנאמר: (ישעיהו ג') אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו												○
אבותי גנזו [אוצרות] ממון ואני גנזתי אוצרות נפשות, שנאמר: (משלי י"א) פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם												○
אבותי גנזו לאחרים, ואני גנזתי לעצמי, שנאמר: (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה												○
אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר: (ישעיהו נ"ח) והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך.												○ ◇
ואם קנה בה בית דירה - הרי הוא כאנשי העיר.												■ <
מתניתין דלא כרשב"ג												■ ◇
אם קנה בה קרקע כל שהוא - הרי הוא כאנשי העיר.	דתניא, רבן שמעון בן גמליאל:											■ ■ ◇
אם קנה שם קרקע הראויה לבית דירה - הרי הוא כאנשי העיר	והא תניא, רבן שמעון בן גמליאל:											?
תרי תנאי וליבא דרבן שמעון בן גמליאל.												!
אין חולקין את החצר - עד שיהא ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה.												■
ולא את השדה - עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה	[ת"ק]											■ ◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
עד שיהא בה תשעת חציי קבין לזה ותשעת חציי קבין לזה.	ר' יהודה:													◆	■	■							יא.	
ולא את הגינה - עד שיהא בה חצי קב לזה וחצי קב לזה	[ת"ק]													◆	■	■								יא.
בית רובע.	ר' עקיבא:													◆	■	■								יא.
ולא את הטרקלין, ולא את המורן, ולא את השוכך, ולא את הטלית, ולא את המרחץ, ולא את בית הבד, ולא את בית השלחין - עד שיהא בהן כדי לזה וכדי לזה.																								יא.
זה הכלל: כל שיחלק ושמנו עליו - חולקין, ואם לאו - אין חולקין.																								יא.
אימתי? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - אפ"ל פחות מכאן יחלוקו.																								יא.
וכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו.																								יא.
ארבע אמות שאמר, חוץ משל פתחים.	ר' אסי א"ר יוחנן:																							יא.
אין חולקים את החצר - עד שיהא בה שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה	תניא נמי הכי:																							יא.
ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה	והא אנן תנן:																							יא.
אלא ש"מ כדברי אסי, שמע מינה.																								יא.
ואיכא דרמי להו מירמא																								יא.
אין חולקין את החצר - עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה	תנן:																							יא.
שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה	והתניא:																							יא.
ארבע אמות שאמר, חוץ משל פתחים.	ר' אסי א"ר יוחנן:																							יא.
חצר מתחלקת לפי פתחיה	רב הונא:																							יא.
נותנין ארבע אמות לכל פתח ופתח, והשאר חולקין בשוה.	רב חסדא:																							יא.
פתחים שבחצר יש להן ארבע אמות היה לזה פתח אחד ולזה שני פתחים - זה שיש לו פתח אחד נוטל ארבע אמות, וזה שיש לו שני פתחים נוטל שמונה אמות, והשאר חולקין בשוה	תניא כוותיה דרב חסדא:																							יא.
היה לזה פתח רחב שמונה אמות - נוטל שמונה אמות כנגד הפתח וארבע אמות בחצר.																								יא.
ארבע אמות בחצר מאי עבידתיה?																								יא.
הכי קאמר: נוטל שמונה אמות באורך החצר וארבע אמות ברוחב החצר.	אביי:																							יא.
האי פירא דסופלי - יש לו ארבע אמות לכל רוח ורוח. ולא אמרן אלא דלא מייחד ליה פתחא, אבל מייחד ליה פיתחא - אין לו אלא ארבע אמות לפני פתחו.	אמימר:																							יא.
אכסדרה אין לה ד' אמות, טעמא מאי? משום פירוק משאו, הכא אפשר דעייל לגואי ומפרק.	רב הונא:																							יא:
אחד שערי בתים ואחד שערי אכסדראות - יש להן ד' אמות	מתיב רב ששת:																							יא:
כי תניא ההיא - באכסדרה דבי רב.																								יא:
אכסדרה דבי רב, פשיטא, אידרונו מעליא הוא																								יא:
אלא באכסדרה רומייתא.																								יא:
בית שער, אכסדרה ומרפסת - יש להן ד' אמות היו חמשה בתים פתוחין למרפסת - אין להן אלא ד' אמות בלבד.	ת"ר:																							יא:
לול של תרנגולין, יש לו ד' אמות או אין לו ד' אמות?	בעא מיניה ר' יוחנן מר' ינאי:																							יא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא:
טעמא מאי? משום פירוק משאו, הכא מטפס ועולה, מטפס ויורד.	א"ל: [ר' ינאי]										!	יא:
בית - חציו מקורה וחציו אינו מקורה, יש לו ד' אמות או אין לו ד"א?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										^	יא:
אין לו ד' אמות, לא מבעיא קירוי מלגיו, דאפשר דעייל לגואי ומפרק, אלא אפילו קירוי כלפי חוץ, אפשר דעייל לגואי ומפרק.	א"ל: [רב נחמן]										!	יא:
אחד מבני מבוי שבקש להחזיר פתחו למבוי אחר, בני מבוי מעכבין עליו או אין מעכבין עליו?	בעא מיניה רב הונא מרבי אמר:										^	יא:
בני מבוי מעכבין עליו.	א"ל: [רבי אמר]										!	יא:
אכסניא, לפי בני אדם מתחלקת או לפי פתחים מתחלקת?	[בעא מיניה רב הונא מרבי אמר:]										^	יא:
לפי בני אדם מתחלקת.	א"ל: [רבי אמר]										!	יא:
זבל שבחצר מתחלקת לפי פתחים, אכסניא - לפי בני אדם.	תניא נמי הכי:										■ ■	יא:
אחד מבני מבוי שבקש לסתום כנגד פתחו - בני מבוי מעכבין עליו, שמרבה עליהן את הדרך.	רב הונא:										■	יא:
חמש חצרות פתוחות למבוי - כולן משתמשות עם החיצונה, והחיצונה משתמשת לעצמה, והשאר משתמשות עם השניה, והשניה משתמשת לעצמה ומשתמשת עם החיצונה, נמצאת פנימית משתמשת לעצמה ומשתמשת עם כל אחת ואחת	מיתבי:										?	יא:
תנאי היא											!	יא:
אחד מבני מבוי שבקש להחזיר פתחו למבוי אחר - בני מבוי מעכבין עליו, היה סתום ובקש לפותחו - אין בני מבוי מעכבין עליו, דברי רבי	דתניא: [רבי]										■	יא:
חמש חצרות הפתוחות למבוי - כולן משתמשות במבוי זו עם זו.	ר"ש בן אלעזר:										■	יא:
חצרות מאן דכר שמייהו?											?	יא:
חסורי מחסרא והכי קתני:											!	יא:
וכן חמש חצרות הפתוחות למבוי - כולן משתמשות עם החיצונה, והחיצונה משתמשת לעצמה וכו', דברי רבי	[רבי]										■	יא:
חמש חצרות הפתוחות למבוי - כולם משתמשות במבוי.	ר' שמעון בן אלעזר:										■	יא: